

Bijlage 1: Factsheet bekostigingsvormen

Bekostigingsvorm	Kenmerken	Voor- en nadelen
Inspanningsgerichte financiering	Opdrachtgever betaalt per vooraf afgesproken eenheid, dus per uur, per dag, per week, per sessie. Wordt ook vaak omschreven als “P x Q” of prestatiebekostiging. Indien niet anders afgesproken is het een open-eindemodel en bepaalt de opdrachtnemer dus hoeveel eenheden benodigd zijn.	Voordelen Betaling “op maat”; Prikkel om meer capaciteit te ontwikkelen; directe relatie tussen geleverde eenheden en omzet. Nadelen Minder prikkel tot kostenefficiënt handelen door aanbieder. Facturatie op cliëntniveau; grotere administratieve last. Geschikt voor: Veelvoorkomende zorgvormen met veel aanbieders waarvoor grote capaciteit benodigd is
Taakgerichte financiering	Opdrachtgever en opdrachtnemer maken afspraken over de uitvoering van een concreet pakket, ongeacht de mate waarin daar gebruik van wordt gemaakt. Wordt ook vaak omschreven als “lumpsumfinanciering”	Voordelen: Geen discussies over tarieven en financiën; hiervoor zijn heldere afspraken noodzakelijk; Minder administratieve last; enkel (deel-) betalingen van de lumpsum Biedt uitstekende mogelijkheden voor maatwerkafspraken op doelgroepniveau Biedt goede basis voor partnerschap. Nadelen: Hoogte budget moet worden gebaseerd op prognoses en aannames, afwijkingen hierop kunnen voorkomen; Capaciteit dus impliciet begrensd. Geschikt voor: Diensten waar beschikbaarheid cruciaal is en waar relatief weinig aanbieders voor zijn